

[Kristen Amby.]

gen, men man kunde dog tale om dette, at indføre virksomme Mindretalsbestemmelser i Lovgivningen. Jeg synes imidlertid, det maatte være de Herrer Demokraters Sag, naar de kommer med et Forslag i Demokratiets Navn, saa netop i dette Forslag at angive, hvorledes de ønsker vigtige, livsvigtige Ting for Landets Borgere beskyttet i Landets fremtidige Grundlov. Det forekommer mig helt ud urimeligt at kræve, at det skal være Oppositionen, som man vil forhandle med, der skal give en det, som man godt ved er nødvendigt, for at man kan komme til at tale om Tingene — for det lovtekniske Udvalg er jo i saa Henseende ikke nogen Beskyttelse.

Hvis det virkelig er Alvor for den højtæredede Regering og dens Partier, at man ønsker i en fremtidig Forfatning en virksom Beskyttelse af Mindretallene mod vilkaarlige Flertalsovergreb, saa er det jo i øvrigt ligegyldigt, hvorledes det har været tidligere her i Landet, det kommer slet ikke denne Sag ved. Mener man virkelig, at vi kun derved kan komme ind i fornuf-tige og rolige Tilstande, finder man ogsaa nok frem til den Forfatning, som baader Landet bedst. Men saa maa man i alt Fald hurtigst muligt stemme den diktatur-demokratiske Tone ned, saa maa man i alt Fald hurtigst muligt likvidere de Røster om absolut Ret, fordi man nu er et lillebitte spinkelt Flertal i denne Sal, over Rigets Forhold, baade i Dag og i kommende Tider. Saa maa man erkende — ellers er der intet Grundlag for Oppositionen til at gaa ind i en Forfatningsforhandling nu — ikke bare som en Nødvendighed, der følger af den Magt, Oppositionen endnu kan have i Landstinget, men erkende som en demokratisk Nødvendighed, erkende som noget, man selv føler sig bundet til, noget, som man ikke bare giver som en Indrømmelse, at man maa yde en virksom Mindretalsbeskyttelse i den fremtidige Danmarks Grundlov.

Statsministeren (Starming): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby drog paa ny Kronespørgsmaalet frem som et Vidnesbyrd om „Snyderi“, tror jeg, det ærede Medlem sagde. Jeg maa sige, at det, der skete med Hensyn til Kronen, for os var ærligt nok. Vi sagde over hele Landet det samme i 1932, og da det var nødvendigt i Tiden, der fulgte efter, paa Grund af den Spekulation og den skadelige Indflydelse paa Kronen, som gav sig Udslag, og nødvendigt

eller naturligt af handelspolitiske Grunde, gik vi ærligt til den Forandring, som var nødvendig, og som vi i hvert Fald nok skal tage Ansvaret for over for *vore* Vælgere. Til Overflod tjener, at der efter Valget i 1932 har været et nyt Valg hele Landet over, hvor de Konservative jo ikke høstede nogen Fordel af deres Forsøg paa at beskyldte os for Snyderi. Vi fastlagde ved den Lejlighed Kronen, der hidtil havde sejlet frem og tilbage, vi gjorde det, der var en uhyre Fordel for hele Erhvervslivet i Landet, og det har jo ogsaa i Praksis vist sig, at det var en fuldkommen rigtig og forsvarlig Foranstaltning, der skete. Vi har ikke i mindste Maade haft Grund til at frigøre os for Ansvaret derfor, vi har vedstaaet det ærligt, som vi vil vedstaa enhver Handling, der er nødvendiggjort ved de Krav, Tiden stiller. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem i denne Sag kan finde noget Forsvar for Landstingets Bestaaen eller for den Mindretalsbeskyttelse, som det ærede Medlem søger efter.

Naar det ærede Medlem i Dag udtalte, at Forudsætningen for en Realitetsdrøftelse af Grundlovsforslaget maatte være en Ændring af Forretningsordenen, saa forekommer det mig, det ærede Medlem er lidt langt ude i at stille Betingelser. I hvert Fald kan han ikke hos Regeringen faa den Betingelse opfyldt; det maa være Folketinget, der afgør, om Forretningsordenen skal ændres eller ikke. (*Hans Thyge Jacobsen*: Det kommer af sig selv!). Ja, det gør det, men det varer vel nok et Par Dage.

Det ærede Medlem Hr. Holstein vilde vide, hvordan man vilde gaa frem med denne Sags videre Behandling. Jeg tror, det maa staa hen til Belæring for det ærede Medlem. Efterhaanden som Sagen skrider frem, vil han jo se, hvad der saa sker; det ærede Medlem kan ikke i Dag vente at faa Besked om halve eller hele Aars fremtidige politiske Handlinger. Sagen vil vel blive behandlet paa den normale Maade her i Folketinget, og naar denne Behandling er sluttet, faar det ærede Medlem skønne over, hvad han saa kan lære af den videre Behandling i Landstinget, eventuelt Sagens Tilbageførelse hertil, eller hvad der da skal ske.

Det ærede Medlem mente i den første af sine sidste Taler at kunne forekaste mig, at jeg var blevet særlig følsom, jeg, den gamle Skallesmækker. Nej, det ærede Medlem skulde høre efter, hvad der siges, saa vilde det ærede Medlem ikke begaa slige Dumheder som den, han der begik. Det ærede Medlem har ikke hørt mig besvære